

Esselâmü aleyke yâ Resûlallah!

Peygamber efendimiz kırk yaşında iken, yine bir Ramazân ayında, Hira Dağı'ndaki mağaraya çekilmiş ve tefekküre dalmıştı. Ramazân'ın 17. Pazartesi gecesini, gece yarısından sonra, adını çağıran bir ses işitti. Başını kaldırıp etrâfa bakınca, ikinci defâ aynı sesi duydu ve her tarafı aniden bir nûrun kapladığını gördü. Arkasından Cebrâil aleyhisselâm karşısına geldi ve **“Oku!”** dedi. Alâk sûresinin ilk beş âyet-i kerîmesini getirdi. Muhammed aleyhisselâm da onunla beraber okudu. İlk vahiy bu sûretle geldi ve bütün cihânı aydınlatan İslâm güneşi böyle doğdu.

Peygamber efendimiz, hâne-i seâdetlerine gelinceye kadar, yanından geçtiği her taşın, her ağacın; **“Esselâmü aleyke Yâ Resûlallah!”** dediğini işitti. Evine gelip; **“Beni örtünüz! Beni örtünüz!”** buyurdu ve ürpermesi geçinceye kadar, istirahat ettiler. Sonra gördüklerini hazret-i Hadîce vâlidemize anlattılar ve **“Cebrâil (aleyhisselâm) gözümde gayb oldu. Lâkin onun heybet, şiddet ve korkusu üzerimden gitmedi. Bana mecnûn diyeceklerinden ve dil uzatıp kötüleyeceklerinden korktum”** buyurdular. Bu hâlleri ve bu günleri bekleyen, buna hazır olan hazret-i Hadîce; **“Allahü teâlâ korusun. Hak teâlâ sana hayır ihsân eder ve hayırdan başka bir şey dilemez. Allahü teâlânın hakkı için, bu ümmetin peygamberi olacağına inanıyorum. Zirâ sen, misâfiri seversin. Doğru söylersin ve emînsin. Âcizlere yardım eder, yetimleri korur, gariplere yardımda bulunursun. İyi huylusun, bu hasletlerin sâhibinde korku olmaz”** dedi.

İlk vahyin gelmesiyle peygamberlik vazifesine başlayan Muhammed Mustafa (sallallahü aleyhi ve sellem) efendimizin, İslâm'ı tebliği yirmüç sene devam etti. Bu zamanın onüç senesi Mekke'de, on senesi de Medîne'de geçmiştir. Kur'ân-ı kerîm 22 sene 2 ay 22 gün gibi bir zamanda vahyedilip tamamlanmıştır.

Muhammed aleyhisselâm ümmî idi. Yâni kitap okumamış, yazı yazmamış ve hiç kimseden ders görmemişti. Mekke'de doğup büyümüş, belli kimseler arasında yetişmişti. Böyle olduğu hâlde, Tevrât'da ve İncil'de, Yunan ve Roma devirlerinde yazılmış kitaplarda bulunan bilgilerden, hâdiselerden haber verdi, İslâmiyeti bildirmek için, hicretin altıncı senesinde Rum, İran ve Habeş hükümdârlarına ve diğer Arab pâdişahlarına mektuplar gönderdi. Huzûruna altmıştan ziyâde yabancı elçi gelmiştir. Bu husûs, Kur'ân-ı kerîmde meâlen; **“Sen, bu Kur'ân-ı kerîm gelmeden önce, bir kitap okumadın. Yazı yazmadın. Okur-yazar olsaydın, başkalarından öğrendin diyebilirdin”** (Ankebût sûresi: 48) şeklinde bildirilmektedir.

Hadîs-i şerîfte de; **“Ben ümmî peygamber Muhammed'im. Benden sonra peygamber yoktur”** buyruldu. Yine Kur'ân-ı kerîmde şöyle buyrulmaktadır: **“O (Muhammed aleyhisselâm) kendiliğinden konuşmamaktadır. O'nun sözleri, O'na bir vahiy ile bildirilmekte, öğretilmektedir.”** (Necm sûresi: 3, 4)

Kaynak: Peygamberler Tarihi Ansiklopedisi / Cild 5